

Gældende lov.

- 9.
- § 14. —————
 Stk. 2. —————
 Stk. 3. —————
 Stk. 4. —————

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 3 kan en skattepligtig ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage ydelser af den i stk. 2 nævnte art, såfremt ydelsen er udredet til en person, der er barnebarn af den skattepligtige eller af den med ham sambeskattede hustru. Fradragsret haves kun i det omfang, den årlige ydelse til hvert barnebarn ikke overstiger 3.000 kr. Det er dog yderligere en betingelse for fradragsret i medfør af denne bestemmelse, at én af barnebarnets forældre eller begge dets forældre er afgået ved døden før skatteårets begyndelse, og fradragsret haves ikke for ydelser, der forfalder til betaling efter udgangen af det kalenderår, hvori barnebarnet fylder 18 år.

- Stk. 6. —————
 Stk. 7. —————

10.-11.

§ 14 A. Til den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1 b, 2. punktum, i lov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien til 2½ pct. af ejendomsværdien ved den vurdering, der har virkning for det pågældende skatteår. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del af ejendommen, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn. For ejerlejligheder fastsættes lejeværdien ligeledes efter et skøn.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme — herunder ejerlejligheder — der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag svarende til 1 pct. af ejendomsværdien ved den vurdering, der har virkning for det pågældende skatteår. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom udgør dog mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme

Lovforslaget.

9. I § 14, stk. 5, 3. punktum, ændres „skatteårets“ til „indkomstårets“.

10. § 14A, stk. 1, 2. punktum, affattes således:

„For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien til 3¼ pct. årlig af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almindelige vurdering.“

11. § 14A, stk. 2, 1. punktum, affattes således:

„Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme — herunder ejerlejligheder — der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag svarende til 1 pct. årlig af ejendomsværdien ved den forud for det pågældende kalenderår senest foretagne vurdering.“